ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lieta Nr.A420438313

AA43-1938-14/13

SPRIEDUMS

Latvijas tautas vārdā

Rīgā

2014.gada 17.jūlijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:

Tiesnese referente S.Kanenberga,

tiesneses Dz.Amerika un I.Meldere

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/ pieteikumu par Finanšu ministrijas disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas 2013.gada 5.jūlija lēmuma Nr.12-34/88 atcelšanu, sakarā ar /pers. A/ apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2013.gada 4.decembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk - VID) ģenerāldirektora p.i. 2012.gada 30.augusta lēmumu Nr.8801-p „Par disciplinārlietas ierosināšanu pret /pers. A/" citastarp ierosināta disciplinārlieta pret VID Muitas pārvaldes Latgales muitas kontroles punktu (turpmāk – MKP) daļas MKP vecāko muitas uzraugu /pers. A/, un izveidota disciplinārlietas izmeklēšanas komisija.

[2] 2013.gada 30.janvārī sastādīts disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas atzinums par disciplinārpārkāpuma konstatēšanu (turpmāk arī – Atzinums), un ar VID ģenerāldirektora p.i. 2013.gada 5.februāra lēmumu Nr.706-p „Par disciplinārsoda piemērošanu /pers. A/" (turpmāk – Sākotnējais lēmums) nolemts /pers. A/ par Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likuma (turpmāk - Disciplināratbildības likums) 36.panta otrajā daļā noteiktā disciplinārpārkāpuma – amata pienākumu nepamatota nepildīšana, ja tā dēļ valstij nodarīts būtisks mantisks zaudējums - izdarīšanu aiz rupjas neuzmanības piemērot disciplinārsodu – atbrīvošana no amata.

Nepiekrītot minētajam lēmumam, /pers. A/ to apstrīdēja.

[3] 2013.gada 11.martā finanšu ministrs izdevis rīkojumu Nr.103 „Par disciplinārlietas izmeklēšanas komisiju". Ar Finanšu ministrijas Disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas (turpmāk arī – Komisija) 2013.gada 5.jūlija lēmumu Nr.12-34/88 (turpmāk – Lēmums) nolemts atzīt sūdzību par nepamatotu, atzīt par tiesisku Sākotnējo lēmumu un atstāt to negrozītu.

[4] Administratīvajā rajona tiesā 2013.gada 5.augustā saņemts /pers. A/ (turpmāk – pieteicējs) pieteikums par Lēmuma atcelšanu.

Pieteikumā norādīti turpmāk minētie argumenti.

[4.1] No Krievijas Federācijas Muitas dienesta saņemtās informācijas, ka tās datu bāzē nav reģistrētas 2012.gada 27.jūlijā Terehovas MKP noslēgtajos attiecīgajos tranzīta pavaddokumentos norādītās kravas, patiesumu nav iespējams pārbaudīt disciplinārlietas izmeklēšanas gaitā, tāpēc tā tiek pieņemta, kā neapstrīdama, taču ir iespējams, ka Krievijas Federācijā krava tika ievesta nelegāli. Līdz ar to pieteicējs minēto informāciju lūdz vērtēt kā nepārbaudītu pierādījumu.

[4.2] Saistībā ar iestādes konstatēto 2001.gada 1.decembrī VID Muitas pārvaldes Latgales MKP daļas Terehovas MKP darba tehnoloģijas (turpmāk arī – Tehnoloģija) 21.3.apakšpunkta prasību neievērošanu norādāms, ka preces esamību vai neesamību transportlīdzekļa konteinerā pieteicējs varēja konstatēt, saņemot dokumentus no 7.darba vietā strādājošās amatpersonas, kura bija apliecinājusi muitas nodrošinājuma esamību uz pārvadātāja kravas konteinera, salīdzinot pirms tam muitas nodrošinājuma atbilstību kravas pavaddokumentos uzrādītajam, savukārt kravas esamību 7.darba vietā strādājošais muitas darbinieks varēja konstatēt, nosverot transportlīdzekli uz ass svariem un pārliecinoties par muitas nodrošinājuma esamību uz pārvadātāja kravas konteinera un par muitas nodrošinājuma atbilstību kravas pavaddokumentos uzrādītajam.

Ass svari 2012.gada 27.jūlijā un arī pirms minētā datuma nedarbojās. Līdz ar to par deklarējamo preču esamību 7.darba vietā strādājošā amatpersona varēja pārliecināties, konstatējot, ka uz kravas konteinera ir muitas nodrošinājums, un muitas nodrošinājumi uz kravas konteineriem bija.

[4.3] Pieteicējs izpildīja arī Tehnoloģijas 23.11.6.apakšpunktā noteiktās prasības. Ja darbotos ass svari, tad nebūtu problēmu jau uzreiz konstatēt automašīnā kravas esamību vai tās svara neatbilstību dokumentos norādītajam. Situācijā, kad nav iespējams konstatēt pavaddokumentos norādīto datu nesakritības ar tehniskiem līdzekļiem (svariem) iegūtajiem datiem, lēmuma pieņemšana par papildus pārbaudēm tiek atstāta konkrētā muitas ierēdņa subjektīvajā ieskatā, kas bieži vien neattaisnojas, tiek veltīgi tērēts pārvadātāju un iestādes laiks. Pavaddokumentos saskatāmie muitas risku indikatori (tranzīta termiņa nokavējums, maršruta un transportlīdzekļa maiņa) paši par sevi nav priekšnoteikums pārkāpuma sastāva konstatēšanai un secinājumu izdarīšanai par papildus pārbaužu nepieciešamību.

Ja pieteicējam tika iesniegti dokumenti, kuri apliecināja muitas nodrošinājumu esamību, bet svaru izdrukas netika iesniegtas, maršruta maiņa, transportlīdzekļu maiņa un tranzīta termiņa neievērošana ir faktori, kuri var norādīt uz risku esamību. Tomēr pieteicēja pienākums ir izvērtēt visus minētos faktorus kopumā un pieņemt pamatotu lēmumu par tranzīta deklarāciju novirzīšanu fizisko kontroļu veikšanai.

[4.4] VID Muitas pārvaldes Latgales MKP daļas Terehovas MKP vadības profila 5.sadaļas „Muitas pastāvošie ārējie riski un kontrole” (turpmāk arī – Profils) 5.1.1.apakšpunktā noteiktā riska faktora neprognozēšana apstākļos, kad pieteicējs veica visas citas Tehnoloģijā paredzētās procedūras, tomēr nevarētu būt tik smags pārkāpums, lai varētu izdarīt secinājumu par rupjas neuzmanības esamību pieteicēja darbā, kas sodāma ar smagāko no disciplinārsodiem.

[4.5] Pieteicējs paskaidrojumos, kurus sniedza dienesta pārbaudes gaitā, norādīja, ka, strādājot 6.darba vietā, izpildīja viņam noteiktos pienākumus. No 2012.gada 27.jūlija līdz 2013.gada janvārim, kad pieteicējs rakstīja paskaidrojumu disciplinārlietā, bija pagājis ievērojams laika periods, pēc kura vairs pieteicējs nevarēja detalizēti atcerēties visas savas darbības. Taču apzinātas kļūdas vai rupju neuzmanību nevienā gadījumā pieteicējs nepieļāva. Pat, ja lielās darba slodzes dēļ pieteicējs var pieļaut neapzinātu kļūdu savās darbībās, ņemot vērā iepriekšējo dienesta gaitu, nebūtu pamata piemērot uzreiz visstingrāko disciplinārsodu, ja iepriekš nav bijuši piemēroti vispār nekādi disciplinārsodi un daudzus gadus pieteicējs ir strādājis bez kļūdām.

Citi pieteicēja argumenti ir norādīti Sākotnējā lēmuma apstrīdēšanas iesniegumā.

[4.6] Iestāde nav ievērojusi samērīguma principu un proporcionalitātes principu, un pieteicējam piemērotais disciplinārsods nav samērīgs.

[5] Administratīvajā rajona tiesā saņemts Finanšu ministrijas (turpmāk - atbildētāja) paskaidrojums, kurā lūgts pieteikumu noraidīt, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem argumentiem.

Paskaidrojumos atzīts, ka pieteicēja norādītais arguments, ka Krievijas Federācijā kravas konteineri, iespējams, ir ievesti, nelegāli izplatot preci bez nodokļu nomaksas, bet muitas dienestiem tiek uzrādīti tukši konteineri, nav pamatots, jo lietā iegūtā informācija liecina par to, ka Krievijas Federācijā kravas automašīnas ir iebraukušas tukšas.

[6] Ar Administratīvās rajona tiesas 2013.gada 4.decembra spriedumu pieteikums noraidīts.

Spriedums pamatots ar šādiem argumentiem.

[6.1] No Lēmuma secināms, ka pieteicējam ir piemērots disciplinārsods – atbrīvošana no amata - par to, ka pieteicējs, būdams VID Muitas pārvaldes Latgales MKP daļas Terehovas MKP vecākais muitas uzraugs, nepamatoti nav pildījis savus dienesta pienākumus, nav pienācīgi izvērtējis pārbaudei iesniegtos tranzīta procedūras pavaddokumentus un nav konstatējis riska faktorus, un atbilstoši tiem nav novirzījis muitas kontrolei uzrādītās kravas padziļinātās kontroles veikšanai, kā arī nav konstatējis, ka muitas procedūras termiņš ir pārkāpts un nav ziņojis par to muitas maiņas vadītājam.

[6.2] No lietas materiāliem secināms, ka pieteicējam tiek inkriminēta nolaidīga pienākumu pildīšana, t.i., pieteicējs saukts pie disciplināratbildības, jo viņš ir noslēdzis ar apmierinošiem rezultātiem tranzīta procedūru, neskatoties uz to, ka muitas iestādei tika iesniegti neprecīzi noformēti tranzīta pavaddokumenti – mainīta saņēmēja muitas iestāde (gala mērķis), muitas kontrolei tika uzrādīti

transportlīdzekļi, kas nav norādīti tranzīta pavaddokumentos un ir pārkāpts muitas procedūras termiņš. Ar šādu rīcību pieteicējs ir sekmējis administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, kā arī pieļāvis, ka uz Krievijas Federāciju, noslēdzot tranzīta procedūru, izbrauca transportlīdzekļi bez kravas, bet prece tika izlaista brīvam apgrozījumam Eiropas Savienības (turpmāk – ES) iekšējā tirgū, tādējādi nodarot mantiskus zaudējumu valsts un ES budžetam.

Vienlaicīgi tiesa secināja, ka pieteicējs faktiski neapstrīd faktu, ka ir pastāvējuši riski un kravas varēja tikt novirzītas padziļinātas kontroles veikšanai, tomēr šo risku kopums nenorādīja uz to, ka muitas noteikumu pārkāpumi ir bijuši tik acīmredzami, lai pieteicēja darbībā konstatētu rupju neuzmanību. Ievērojot to, ka pieteicēja vainas forma ir vērtējama kā viegla neuzmanība, attiecīgi arī piemērotais sods ir atzīstams par nesamērīgu.

[6.3] No lietas materiāliem redzams, ka pieteicējs ir noslēdzis tranzīta procedūru 2012.gada 27.jūlijā, bet no tranzīta pavaddokumentiem redzams, ka muitas atļauja muitas procedūras veikšanai ir bijusi noteikta līdz 2012.gada 19.jūnijam (MRN 12LV0021011FB7D68) un līdz 2012.gada 22.jūnijam (MRN 12LV0021011FE5C88, MRN 12LV0021011FE5F50, MRN 12LV0021011FEE43).

Komisijas Regulas (EEK) Nr.2454/93 (1993.gada 2.jūlijs), ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr.2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (turpmāk – Regula (EEK) Nr.2454/93) 356.pants noteic, ka nosūtītāja iestādes noteiktais termiņš ir saistošs to dalībvalstu muitas dienestiem, kuru teritorijā notiek Kopienas tranzīts, un minētās iestādes to nedrīkst mainīt.

Padomes Regulas (EEK) Nr.2913/92 (1992.gada 12.oktobris) par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (turpmāk - Regula (EEK) Nr.2913/92) 92.pants noteic, ka ārējā tranzīta procedūra beidzas un tranzīta dokumentu turētāja pienākumi ir izpildīti, kad preces, uz kurām procedūra attiecas, un vajadzīgie dokumenti ir uzrādīti galamērķa muitas iestādē saskaņā ar attiecīgās procedūras noteikumiem, muitas dienesti izbeidz procedūru, ja tās, pamatojoties uz nosūtītāja muitas iestādē un galamērķa muitas iestādē pieejamo datu salīdzinājumu, var konstatēt, ka procedūra ir beigusies pareizi.

Šīs regulas 96.pants noteic, ka Kopienas ārējā tranzīta procedūras izmantotājs ir galvenais atbildīgais. Viņš ir atbildīgs: a) par preču neskartu nogādāšanu galamērķa muitas iestādē noliktajā termiņā, pienācīgi izpildot muitas dienestu noteiktos identifikācijas nodrošināšanas pasākumus; b) par Kopienas tranzīta procedūras noteikumu ievērošanu neatkarīgi no 1.punktā minētajiem galvenā atbildīgā pienākumiem preču pārvadātājam vai saņēmējam, kurš pieņem preces un zina, ka preces tiek pārvietotas Kopienas tranzītā, tāpat ir pienākums preces neskartas nogādāt saņēmēja muitas iestādē noliktajā termiņā, pienācīgi izpildot muitas dienestu noteiktos identifikācijas nodrošināšanas pasākumus.

Atbildība par muitas noteikumu pārkāpumiem, t.sk. arī par muitas procedūras termiņa pārkāpumu ir paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - LAPK) 201.^{10}pantā. No LAPK 201.^{10}pantā paredzētajām dispozīcijām tiesa secināja, ka tā satur formālus administratīvo pārkāpumu sastāvus un atbildība par tiem iestājas jebkurā gadījumā, ja tiek konstatēti muitas noteikumu pārkāpumi, neatkarīgi no pārkāpumu izdarījušās personas subjektīvās attieksmes pret pārkāpumu.

Tādējādi tiesa secināja, ka pieteicējs nepamatoti nav izpildījis pienākumu konstatēt muitas procedūras termiņa pārkāpumu un par to nav ziņojis muitas maiņas vecākajam, lai atbildīgo (principālu) sauktu pie atbildības par muitas procedūras (termiņa) pārkāpuma izdarīšanu atbilstoši Regulas (EEK) Nr.2454/93 un Regulas (EEK) Nr.2913/92 pamatnoteikumiem par muitas procedūru izpildes kārtību. Turklāt tiesa secināja, ka nav pamatots pieteicēja norādītais arguments, ka viņš ir pieprasījis paskaidrojumus no pārvadātāja, tādēļ, ievērojot viņam izskaidrotos attaisnojošos iemeslus par pavaddokumentos pieļautām neprecizitātēm, viņš ir noslēdzis muitas procedūru. Šāds arguments ir noraidāms kā nepamatots, jo atbilstoši Regulās noteiktajiem principāla atbildības noteikumiem un LAPK 201.^{10}pantā paredzētajiem administratīvā pārkāpuma sastāviem nekādi paskaidrojumi par nokavējuma iemesliem kā atbildību izslēdzoši nav pieļaujami, bet pieteicējam jebkurā gadījumā bija pienākums ziņot par konstatēto muitas pārkāpumu muitas maiņas vecākajam, lai nodrošinātu jautājuma par administratīvās lietvedības uzsākšanu izlemšanu pēc būtības.

Ievērojot to, ka atbilstoši Regulas (EEK) Nr.2454/93 un Regulas (EEK) Nr.2913/92 noteikumiem, kas norādīti iepriekš, muitas procedūras termiņa ievērošana ir viens no muitas noteikumu ievērošanas pamatnosacījumiem, kura neievērošana atzīstama par nepareizu muitas procedūras noslēgšanu. Šādos apstākļos tiesa secināja, ka pieteicēja pieļautā tranzīta procedūras noslēgšana ar apmierinošiem rezultātiem nav attaisnojama, bet termiņa pārkāpuma atstāšana bez ievērības ir atzīstama par nolaidīgu pienākumu pildīšanu. Turklāt lietā nav iegūti nekādi pierādījumi tam, ka principāls ir pārkāpis muitas procedūras termiņu attaisnojošu iemelsu dēļ Regulas (EEK) Nr.2454/93 izpratnē, turklāt arī pieteicējs nevienā no saviem paskaidrojumiem nav norādījis, kādus nokavējuma iemeslus viņam ir skaidrojis pārvadātājs.

[6.5] Citstarp tiesa no tranzīta drošības pavaddokumentu vēstures sistēmas izdrukām (*lietas I sējuma 76., 83., 90., 96.lapa*) konstatēja, ka pēc pavaddokumentos noteiktā muitas procedūras termiņa notecēšanas sistēmā ir reģistrēti brīdinājumi par paredzamo procedūras beigu termiņu un brīdinājums par pārbaudes procedūras uzsākšanas nepieciešamību, pārbaudes procedūras uzsākšana un informācijas pieprasījums tranzīta saņēmējai muitas iestādei Igaunijā. Nākamie secīgie ieraksti sistēmā ir reģistrēti 2012.gada 27.jūlijā, no kuriem redzams, ka sistēmā tiek mainīta saņēmēja muitas iestāde uz muitas iestādi LV000722 (Terehova) un tranzīta procedūra tiek noslēgta. Šādos apstākļos tiesa secināja, ka pieteicējam, konstatējot pavaddokumentos būtiskas neprecizitātes, bija jāveic padziļināta pavaddokumentu pārbaude, tajā skaitā, arī pārbaudot visu tranzīta pavaddokumentu vēsturi, un jānoskaidro nokavējumu iemesli.

[6.6] Pieteicēja pārstāves norāde uz to, ka Terehovas muitas kontroles punktā ilgstoši nedarbojās transportlīdzekļu ass svari, nav pamatots un tam nav izšķirošas nozīmes pieteicēja atbildības izvērtējumā, jo tiesas ieskatā šādi kontroles pasākumi (faktiskā transportlīdzekļa svara pārbaude) tiešā veidā uz pieteicēju un viņa veicamajiem pienākumiem darba vietā Nr.6 neattiecas.

Saskaņā ar pieteicēja amata pienākumu aprakstu Terehovas Muitas kontroles punkta 6.darba vietā pieteicējam, saņemot tranzīta pavaddokumentus, ir jāveic patstāvīgs iepriekšējo muitas amatpersonu veikto kontroļu izvērtējums un papildus jāveic patstāvīgs iesniegto pavaddokumentu izvērtējums. Tādējādi tiesa secināja, ka faktiski kravas svara neatbilstība pati par sevi ir pamats transportlīdzekļa novirzīšanai padziļinātās muitas kontroles veikšanai 7.darba vietā strādājošām muitas amatpersonām, bet pieteicēja

pienākumos ietilpst tikai svara izdruku salīdzinošā pārbaude ar pavaddokumentos norādītajiem datiem. Saskaņā ar pieteicēja amata aprakstu un darba tehnoloģijas aprakstu pieteicējam, saņemot dokumentus no 7.darba vietā strādājošās muitas amatpersonas, ir jāveic atkārtots un pilnīgs risku novērtējums, tajā skaitā, pārbaudot gan informācijas sistēmās noteiktos veicamos darba uzdevumus, gan arī pārbaudot iesniegtos pavaddokumentus pēc būtības (*sk. Tehnoloģijas 23.11.6.apakšpunktu un pieteicēja amata apraksta 18.4.apakšpunktu*).

[6.7] Tāpat tiesa atzina par nepamatotu pieteikumā norādīto argumentu, ka pieteicējam ir jāpārliecinās tikai par to, vai informācijas sistēmas neuzrāda jebkādus riskus un nenorāda muitas amatpersonai uz konkrētu darba uzdevuma izpildi (piemēram, kravas novirzīšanu padziļinātai muitas kontrolei).

No Terehovas Muitas kontroles punkta tehnoloģijas 23.11.6.apakšpunkta un pieteicēja darba vietas apraksta 18.4.apakšpunkta nepārprotami izriet, ka 6.darba vietā strādājošā muitas amatpersona veic risku novērtēšanu un citas nepieciešamās darbības, lai pārliecinātos, vai kravu pārvadājumus uz kontroli nav novirzījusi kāda no informācijas sistēmām, un vai uz tiem nav attiecināmi atsevišķi noteikti darba uzdevumi. Tiesa atzina, ka minētie pieteicēja amata pienākumi nenoteic tikai paļaušanos uz informācijas sistēmās fiksētajiem riska indikatoriem un konkrētajiem darba uzdevumiem. Riska faktoru pārbaude un sekošana informācijas sistēmas norādījumiem ir tikai papildu pārbaudes uzdevumu izpildes veids, un tas nevar tikt apskatīts atrauti no kopējiem pieteicēja uzdevumiem – veikt atkārtotu patstāvīgu pilnīgu risku izvērtējumu.

Turklāt tiesa atzina par pamatotu Lēmumā norādīto argumentu, ka pieteicējam saskaņā ar amata apraksta 3.2. un 3.30.apakšpunktu ir uzlikts par pienākumu veikt elektroniski un/vai papīra veidā iesniegto pavaddokumentu kontroli atbilstoši normatīvo aktu prasībām, MKP reglamentam un darba vietu aprakstiem, kā arī ievērot un izpildīt normatīvos aktus (t.sk. darba kārtības, Ētikas kodeksa, darba aizsardzības noteikumus) Finanšu ministrijas, VID un VID Muitas pārvaldes apstiprinātos dokumentus.

Viens no dokumentiem, kas ir jāievēro pieteicējam, veicot amata pienākumus 6.darba vietā un pārbaudot muitas noteikumu pārkāpumu riskus, ir MKP vadības profila „MKP pastāvošie riski un kontrole". Šā profila 5.1.1.apakšpunktā noteiks, ka par muitas noteikumu pārkāpumu riskiem atzīstami nepilnīgi vai neprecīzi noformēti dokumenti un iespējama izkraušanās vai pārkraušanās. Tiesa atzina, ka lietā konstatēto šo risku (un arī citu vadības profilā norādīto risku) izvērtējums var tikt balstīts uz kopēju visu apstākļu amatpersonas subjektīvu novērtējumu (līdz pat intuīcijas līmenim). Šādi riski ir diezgan vispārīgi un plaši un tieši tādēļ nav iespējams paredzēt visas iespējamās iespējas, lai informācijas sistēmas par iespējamiem riskiem signalizētu ar brīdinājumu.

[6.8] Tāpat tiesa atzina par pareizu un pamatotu Finanšu ministrijas argumentu, ka informācijas sistēma nevarēja norādīt uz iespējamu preču pārkraušanu kā patstāvīgu muitas noteikumu pārkāpuma risku, jo transportlīdzekļa maiņa sistēmā nebija reģistrēta. Transportlīdzekļu maiņa tika konstatēta tikai muitas kontroles punktā un izmaiņas tranzīta pavaddokumentos tika veiktas ar roku jau noslēdzot muitas procedūru. Tādējādi atzīstams, ka pieteicējam, konstatējot, ka muitas kontrolei tiek uzrādīts transportlīdzeklis, kas nav norādīts tranzīta pavaddokumentos, vajadzēja rasties pamatotām šaubām par to, ka ceļā no nosūtītājas muitas iestādes līdz saņēmējai muitas iestādei visdrīzāk ir notikusi preces pārkraušana. Vienlaicīgi tranzīta pavaddokumentos nav atrodamas nekādas piezīmes par to, ka preču pārkraušana ir notikusi muitas dienestu uzraudzībā vai pārvadātājam ir tikusi dota atļauja veikt pārkraušanu bez kontroles. Šis apstāklis pats par sevi ir pietiekams pamats atzinumam, ka kravas sastāvā var būt izdarītas muitas iestāžu nesankcionētas izmaiņas (tajā skaitā, arī preču neatļauta izlaišana ES kopējā tirgū, neveicot nodokļu maksājumus) un šādi apstākļi (šaubas) ir jāpārbauda ar visiem iespējamiem līdzekļiem. Tiesai neradās nekādas šaubas, ka par šādu līdzekli ir atzīstama tieši padziļinātā kontrole, kura konkrētajā gadījumā nav veikta.

[6.9] Pieteicēja atsaukšanās uz to, ka muitas nodrošinājumi ir tikuši pārbaudīti un ir secināts, ka tie atbilst nosūtītājas muitas iestādes uzliktajiem un reģistrētajiem nodrošinājumiem, pats par sevi nevar radīt pietiekami būtisku pamatu secinājumam, ka pārkaušanas iespējamība ir izslēgta. Pieteikuma argumentācijas pamatā ir likts uzsvars tieši uz to, ka lietā nav pierādīts fakts, ka muitas nodrošinājumi visiem transportlīdzekļiem nav bijuši oriģināli un viltoti. Šāds apstāklis nevar būt par pamatu padziļinātas pavaddokumentu pārbaudes neveikšanai un riska faktori nevērtēšanai, ja tiek konstatēts, ka muitas nodrošinājumi (ja par to autentiskumu arī nav šaubu) tiek uzrādīti ar citu transportlīdzekli (gan vilcēju, gan arī puspiekabi). Šāds apstāklis pats par sevi norāda uz to, ka pavaddokumenti ir sastādīti ar būtiskām neprecizitātēm un ir šķērslis muitas procedūras noslēgšanai.

Turklāt tiesa norādīja, ka tieši saņēmējas muitas iestādes amatpersonas, pārbaudot iesniegtos tranzīta pavaddokumentus un pārbaudot muitas procedūras nosacījumu ievērošanas pareizību, ir beidzamais muitas noteikumu ievērošanas kontroles mehānisma posms. Tieši šajā stadijā ir jāpievērš visrūpīgākā uzmanība kravas pavaddokumentiem un tranzīta procedūras izpildes faktiskajiem apstākļiem, lai novērstu jebkādas šaubas par to, ka tik tiešām kravas faktiskais sastāvs atbilst pavaddokumentos norādītajam un jāgūst pietiekama pārliecība par to, ka nepastāv nekādi valsts un ES iekšējā tirgus interešu aizsardzības apdraudējumi un vēl jo vairāk netiktu nodarīts reāls mantisks kaitējums valsts budžeta ieņēmumu jomā.

[6.10] Tiesa uzskatīja, ka uz pieteicēja acīmredzamu nolaidīgu pienākumu veikšanu norāda tas, ka tranzīta pavaddokumentā MRN 12LV0021011FB7D68 nav bijis norādīts ne transportlīdzeklis, ne arī muitas nodrošinājuma numurs. Tiesas vērtējumā tranzīta procedūras noslēgšana ar apmierinošiem rezultātiem, neveicot padziļinātu pavaddokumentu analīzi un nepārbaudot muitas procedūras nosacījumu ievērošanu, nekādā gadījumā nevar atzīt par amata pienākumu nepildīšanu aiz vieglas neuzmanības, bet šajā gadījumā pieteicēja bezdarbība viennozīmīgi ir vērtējama tikai kā rupja neuzmanība.

[6.11] Apkopojot visus izdarītos secinājumus, tiesa neatrada pamatu atzinumam, ka Sākotnējā lēmumā un Lēmumā iestādes ir izdarījušas nepareizu lietas faktisko apstākļu izvērtējumu. Šādu iemeslu dēļ tiesa atzina, ka pieteicēja pārkāpums ir konstatēts pareizi un tas apstiprinās ar disciplinārlietas izmeklēšanas gaitā noskaidrotajiem faktiskajiem apstākļiem to kopumā. Iestādes savos lēmumos ir izdarījušas pamatotus secinājumus, ka pieteicējs nav izpildījis amata pienākumus, un tiesa atzina, ka pārkāpums ir pamatoti kvalificēts pēc Disciplināratbildības likuma 36.panta otrās daļas, jo pieteicēja darbību rezultātā ir nodarīts būtisks mantisks zaudējums valsts interesēm muitas un nodokļu ieņēmumu jomā. Tāpat tiesa atzina, ka, izvērtējot lietas objektīvos apstākļus, iestādes ir nonākušas pie pamatota secinājuma, ka pieteicēja subjektīvā attieksme pret savu pienākumu nepildīšanu un iestājušās sekām ir kvalificējama kā rupja neuzmanība atbilstoši Disciplināratbildības likuma 5.panta piektās daļas nosacījumiem.

[6.12] Izvērtējot pieteicējam piemērotā soda veidu un tā samērīgumu, tiesa neatrada nekādus iemeslus secinājumam par tā

neatbilstību pārkāpuma raksturam un smagumam vai lietderības apsvērumu izdarīšanas pārkāpumiem. Tiesa nonāca pie slēdziena, ka Lēmumā ir izdarīti pareizi secinājumi, ka pieteicējs savus dienesta pienākumus pildījis aiz rupjas neuzmanības un pārkāpums ir izraisījis būtiskas nelabvēlīgas sekas. Ievērojot pārkāpuma raksturu, smagumu un izraisītās sekas, VID izdarītie lietderības apsvērumi atzīstami par pareiziem un pamatotiem, proti, tiesas ieskatā iestāde nonākusi pie pamatota secinājuma, ka pieteicējam nav iespējams piemērot citu, vieglāku sodu, kā tikai atbrīvošanu no amata, jo citi soda veidi nevar garantēt soda mērķa sasniegšanu – pieteicēja un citu amatpersonu atturēšanu no pārkāpumu izdarīšanas. Šāda soda piemērošana ir atbilstoša Disciplināratbildības likuma 36.panta otrajā daļā paredzētajam iestādes rīcības brīvības ietvaram.

Šādos apstākļos ir konstatējami pietiekami konkrēta satura administratīvā akta izdošanas vispārīgie formālie un procesuālie priekšnosacījumi, savukārt daļā par iestādes rīcības brīvību soda izvēlē tiesai nav pamata iejaukties iestādes iekšējā darbībā, jo pretējā gadījumā, kā atzīts judikatūrā, tiesa pārkāptu savas kompetences robežas un iestātos administratīvajā procesā kā valsts pārvaldes augstāka iestāde, tādējādi realizējot izpildvaras funkciju, kas ir pretēji valsts varas dalīšanas un tiesas spriešanas funkcijas nodalīšanas principam.

Tiesa uzskatīja, ka konstatētais pārkāpums ir atzīstams par pietiekami smagu, tādēļ tiesa neatrada pietiekami racionālus iemeslus atzinumam, ka VID savu rīcības brīvību ir izmantojis pretēji tiesību jēgai un saturam. Tiesa nekonstatēja acīmredzamu privātpersonas tiesību ierobežošanas samērīguma principa pārkāpumu vai nepareizu iestādes rīcības brīvības izmantošanu piemērojamā disciplinārsoda izvēlē.

[7] Par Administratīvās rajona tiesas 2013.gada 4.decembra spriedumu pieteicējs iesniedza apelācijas sūdzību, kurā lūgts spriedumu atcelt.

[7.1] Saņēmēja muitas iestādes maiņa tranzīta procedūras laikā ir paredzēta muitas noteikumos kā ekonomiski (vai citu iemeslu dēļ) pamatota darbība, kas nav uzskatāma ne par pārkāpumu, ne par neprecīzi noformētiem tranzīta dokumentiem, tāpēc tiesa nevarēja izmantot minēto argumentu, lai pieteicējam inkriminētu nepamanītu pavaddokumentos pieļautu neprecizitāti.

Konkrētajā gadījumā preču piegādes galamērķis bija Krievijas Federācijā reģistrētie saņēmēji, līdz kuriem prece varēja nokļūt šķērsojot jebkuru muitas kontroles punktu (saņēmēja muitas iestādi), kas atrodas uz robežas ar Krievijas Federāciju. Tāds kontroles punkts saskaņā ar Regulas (EEK) Nr.2454/93 340.b panta 3.punktu definēts, ka ,,galamērķa iestāde" - muitas iestāde, kurā preces, uz kurām attiecina Kopienas tranzīta procedūru, ir jāuzrāda, lai beigtu procedūru.

Regulas (EEK) Nr.2454/93 361.panta 5.punkts nosaka, ka tranzīta operācija var beigties citā muitas iestādē, nevis tajā, kas ierakstīta tranzīta deklarācijā. Tad minētā muitas iestāde kļūst par galamērķa muitas iestādi. Konkrētajā gadījumā tāda galamērķa muitas iestāde bija VID Muitas pārvaldes Terehovas MKP.

[7.2] Visi transportlīdzekļi reāli atradās muitas kontroles zonā, kas pierādīts ar izdrukām no videonovērošanas sistēmas. Visos gadījumos (MRN 12LV00021011FE5E43, 12LV00021011FE5C88, 12LV00021011FB7D68 un MRN 12LV00021011FE5F50) transportlīdzekļi rokrakstā no pārvadātāja puses tika ierakstīti tranzīta deklarāciju izdruku 18.ailē.

Pārvadātāji saskaņā ar Regulas (EEK) Nr.2454/93 360.panta 1.punktu varēja veikt vajadzīgos ierakstus tranzīta pavaddokumentos, uzrādot tos kopā ar sūtījumu tās dalībvalsts muitas dienestam, kura teritorijā atradās transportlīdzeklis.

Saskaņā ar minētās regulas 355.panta 2.punktu un 354.pantu, ja preces pārkrauj citā transportlīdzeklī, katru šādu pārkraušanu veic muitas dienestu uzraudzībā, kas tomēr var ļaut veikt pārkraušanu bez uzraudzības.

[7.3] Secinājumu par to, ka minēto automašīnu kravās muitas kontrolē 2012.gada 27.jūlijā nebija deklarētu preču, tiesa izdarīja no latviešu valodā netulkotiem dokumentiem, kas saņemti, pamatojoties uz VID Muitas pārvaldes direktora vietnieces /pers. B/ 2012.gada 8.augusta vēstuli Nr.27.2.1/62242 par informācijas pieprasīšanu no Krievijas Federācijas muitas dienesta.

Tādu pieprasījumu saskaņā ar Latvijas Republikas valdības un Krievijas Federācijas valdības līgumu par sadarbību un savstarpējo palīdzību muitas lietās ietvaros ir tiesīgas veikt personas, kuras norādītas līguma pielikumā. VID Muitas pārvaldes direktora vietniece /pers. B/ nav iekļautā minētā līguma pielikumā.

[7.4] Krievijas Federācijas muitas iestāde, sūtot atbildi uz minēto pieprasījumu, ir sniegusi izdrukas no elektroniskām datu bāzēm, nevis apstiprinātas dokumentu kopijas, kā to pieprasa minētā līguma 7.panta pirmā daļa, kā arī nav devusi rakstveida piekrišanu izmantot atbildē sniegto informāciju citiem mērķiem, kā to paredz līguma 15.panta 1.punkts.

Iestāde 2012.gada 18.septembrī no Krievijas Federācijas muitas dienesta saņemtajai atbildei Nr.07-148/7213 un tai pievienotos dokumentos esošajai informācijai saskaņā ar nacionālajiem normatīvajiem aktiem nav noteikusi piešķiramu nozīmi un pretrunā ar minētā līguma 15.panta 4.punktu izmantoja to, kā pierādījumu pret pieteicēju uzsāktajā disciplinārlietā, kas ir uzskatāms par attiecīgās informācijas un dokumentu prettiesisku izmantošanu administratīvajā procesā.

[7.5] 2012.gada 18.septembra Krievijas Federācijas muitas dienesta saņemtās atbildes Nr.07-148/7213 pirmajā rindkopā nepārprotami norādīts, ka automašīnā ar reģistrācijas numuru JA6120/R3883 esošai kravai Krievijas pusē Sebežas muita piemēroja MKP Burački tranzīta procedūru, noformējot tranzīta deklarāciju Nr.10225010/20120810/0009405 un automašīnas, ar reģistrācijas numuru GT9424/J5499, kravai - TIR Nr.70526211. Tas sakrīt ar minētās atbildes pielikumā iekļauto informāciju un ar lietas materiālos esošo Krievijas Federācijā MKP iesniegto muitas deklarāciju, kurā ir nepārprotami veikta atzīme par deklarēto preču esamību minētajās automašīnās. Tukšām kravām ne tranzīta deklarācija, ne TIR netiktu noformētas, kā arī nebūtu veikta atzīme par deklarējamo preču esamību, līdz ar to iestādes un tiesa nepamatoti atsaucas uz minēto Krievijas Federācijas muitas dienesta atbildi kā uz pierādījumu par preču neievešanu Krievijā.

Par automašīnu ar reģistrācijas numuru X951EX/MM0689[60] Krievijas Federācijas muitas dienesta atbildē Nr.07-148/7213 ir sniegta

neprecīza (neskaidra) informācija, ka Krievijas Federācijas muitas dienesta rīcībā nav informācijas par preču piegādi tranzītā. Tas nozīmē, ka uz preci, kura tika pārvadāta ar minēto automašīnu, varēja būt noformēta cita muitas procedūra, piemēram, imports, par kuru no Krievijas Federācijas muitas dienesta atbildes nevar izdarīt vienozīmīgu secinājumu.

Turklāt no Krievijas Federācijas muitas dienesta atbildes Nr.07-148/7213 nevar precīzi secināt, kur Krievijas Federācijas MKP ir novietoti svari, par kuru rādītājiem sniegta izdruka, kā arī nav skaidrs, kādā kārtībā uz šiem svariem nosvērto automašīnu masa tiek ievadīta datubāzē, jo izdrukā parādās pretrunīga informācija par izziņā norādītajām automašīnām, kuras norādītajos datumos valsts robežu virzienā uz Latviju no Krievijas nav šķērsojušas. Izdrukā tiek norādīti dati par automašīnām gan ar kravu, gan bez kravas, piekabes un vilcēja svaru kopā vai atsevišķi (jo izdrukā norādīti tikai vilcēju numuri), citreiz ir informācija par saņēmēju, nosūtītāju un kravas veidu, pat norādot pavaddokumenta numuru, citreiz tādas informācijas nav. Tas norāda uz to, ka informācijai ir zems ticamības līmenis. Lai tādu informāciju izmantotu kā pierādījumu, Krievijas Federācijas muitas amatpersonām bija jāpieprasa precizējums par konkrēto faktu (preču iztrūkumu) pastāvēšanu.

[7.6] Iestāde prettiesiski izmanto nepierādītus pieņēmumus, vērtējot tos kā vispārzināmus faktus. Lietas materiālos nav Krievijas Federācijas muitas kontrolpunkta tehnoloģiskās shēmas un nav Krievijas muitas amatpersonu skaidrojuma par informācijas uzskaiti MKP Burački.

Līdz ar to ir pamats uzskatīt, ka pastāv reāla iespēja, ka Krievijas pusē, izvairoties no nodokļu maksāšanas Krievijas Federācijas muitas dienestam, var MKP Burački parādīties dažāda informācija, tajā skaitā arī informācija, ka kravas tika ievestas ar citu (ar mazākiem nodokļiem apliekamu) preci vai vispār bez preces. Neviens no iestādes vai pieteicēja pieņēmumiem nav pierādīts ar nenoliedzamiem faktiem, kas liecinātu par konkrētā situācijā notikušu kravu noformēšanu vai nenoformēšanu, un tiesvedības laikā to nav iespējams pārbaudīt, jo par to pietiekami pierādījumi procesuāli nav iegūti un nostiprināti. Tāpēc, līdz nav pierādīts pretējais, tiesai ir jāvērtē situācija ar pieņēmumu, ka prece attiecīgajās automašīnās, izbraucot no Latvijas, tomēr bija.

[7.7] Lietas materiālos nav pierādījumu, ka preces tika izlaistas brīvam apgrozījumam ES iekšējā tirgū (nav pierādīta preču neizvešana uz Krieviju), lietas materiālos ir pierādījums, ka principāls SIA ,,Tranzīta terminmāls" ir iemaksājis valsts budžetā visus muitas nodokļus par ar tranzīta muitas deklarācijām MRN 12LV00021011FE5E43, 12LV00021011FE5C88, 12LV00021011FB7D68 un MRN 12LV00021011FE5F50 deklarētajām precēm, tātad mantisks zaudējums valsts un ES budžetam nav nodarīts.

[7.8] Attiecīgo risku kopums nenorādīja uz to, ka muitas noteikumu pārkāpumi ir bijuši tik acīmredzami, lai pieteicēja darbībā konstatētu rupju neuzmanību.

Konkrētajā gadījumā, izlemjot jautājumu par transportlīdzekļu novirzīšanu vai nenovirzīšanu padziļinātās kontroles veikšanai, pastāvēja pieteicēja kā amatpersonas izvēles brīvība. Pieteicējs nav pārkāpis nevienu no tiesību normās noteiktajām obligātajām prasībām vai pieteicēja darba pienākumos 6.darba vietā reglamentētajām darbībām.

[7.9] Tiesa nepamatoti secinājusi, ka atbilstoši regulās noteiktajiem principāla atbildības noteikumiem un LAPK 201.^{10}pantam, nekādi paskaidrojumi par nokavējuma iemesliem kā atbildību izslēdzošiem nav pieļaujami, jo tas ir pretrunā ar Regulas (EEK) 2454/93 361.pantā noteikto.

[7.10] Konkrētajā situācijā nepastāvēja administratīvās lietvedības uzsākšanas iemesli, tātad nepastāvēja tiesas izvirzītais nosacījums par obligātu ziņošanu muitas maiņas vecākajam.

Ziņošana muitas maiņas vecākajam kā obligātā prasība ir noteikta tikai Tehnoloģijas V daļas 21.3.apakšpunktā, savukārt atbilstoši Tehnoloģijas 23.10.1.apakšpunktam 21.3.apakšpunktā minētās prasības ir jāievēro kravas kontroles brīdī transportlīdzekļiem ar precēm.

Tehnoloģijas prasības ir attiecināmas uz gadījumiem, kad persona pirms muitas kontroles uzsākšanas paziņojusi, ka tai nav deklarējamo preču, nav deklarējamas skaidrās naudas un citos līdzīgos gadījumos (kas nav saistīti ar komerciālā nolūkā pārvietojamām precēm kravas automašīnās).

Tikai gadījumā, ja iestājas Tehnoloģijas 23.10.1.apakšpunktā noteiktie nosacījumi, amatpersonai, kura ir veikusi muitas kontroli, ir nepieciešams rīkoties saskaņā ar Tehnoloģijas 21.3.apakšpunktu.

2012.gada 27.jūlijā, veicot attiecīgo automašīnu vizuālo apskati, deklarējamas preces, deklarējama skaidra nauda un citi pārkāpumi netika konstatēti.

[7.11] Iestāde nav iesniegusi pierādījumus par 2012.gada 27.jūlijā muitas kontroles laikā konstatētās un pārvadājumu dokumentos norādītās (ar roku ierakstītās) informācijas – automašīnu numuru un muitas nodrošinājumu - neatbilstību faktiski konstatētajiem apstākļiem, kā arī iestāde nav pierādījusi, ka preču pārkraušana un muitas nodrošinājumu (plombu) uzlikšana notika bez muitas kontroles. Tranzīta deklarācijas izdrukās iztrūkstošās atzīmes par preču pārkraušanu norāda tikai uz nebūtisku pavaddokumentu aizpildīšanas trūkumu, bet neliecina par šo darbību neesamību. Tā kā nav pierādīts tas, ka muitas nodrošinājumi robežu šķērsojošajām automašīnām nebija īsti, uzskatāms, ka tie bija uzlikti ar muitas dienesta piekrišanu un muitas dienesta uzraudzībā. Tātad minētais apstāklis muitas kontroles laikā nevarēja kalpot par riska faktoru vai pārkāpuma pazīmi.

[7.12] Tiesa, izvērtējot tranzīta drošības pavaddokumentu vēstures sistēmā, kas satur informāciju tikai par Latvijas Republikā reģistrētām darbībām, nevar izdarīt vienozīmīgu secinājumu, kurā brīdī un kādu apstākļu dēļ tika mainīta saņēmēja muitas iestāde un veikta preces izkraušana citās automašīnās. Iestāde, izmeklējot disciplinārlietu, minētos apstākļus nav noskaidrojusi, nav sazinājusies ar Igaunijas muitas dienestu un nav pieprasījusi informāciju par konkrēto kravu pārvadāšanas (pārkraušanu un novirzīšanu citā MKP) apstākļiem, kā arī nav noskaidrojusi, kuras muitas iestādes uzraudzībā notika kravas pārkraušana un uzlikti muitas nodrošinājumi.

Minētajiem apstākļiem ir būtiska nozīme, jo pieteicējs, vērtējot muitas kontrolei uzrādītās automašīnas, muitas nodrošinājumus un pavaddokumentus, uzticējās citas muitas amatpersonas uzlikto muitas nodrošinājumu tiesiskumam un apliecinājumam par preces

esamību ar muitas nodrošinājumiem apzīmogotās kravās.

[7.13] Pieteicējs pavaddokumentos nebija konstatējis „būtiskas nepreczitātes", uz kurām norāda tiesa. Turklāt visu tranzīta pavaddokumentu vēsturi 6.darba vietā nav iespējams pārbaudīt, jo informācija par Igaunijas Republikā reģistrētiem muitas kontroles pasākumiem pieteicējam nav pieejama.

[7.14] Pieteicējs Profila 5.1.1.apakšpunkta astotajā ievilkumā noteikto risku novērtēja un atbilstoši saviem pienākumiem pārbaudīja iztrūkstošo informāciju, intervējot pārvadātāja pārstāvjus. Pieteicējam nav piešķirtas 6.darba vietā pilnvaras izdarīt atzīmes pārvadātāja vai citas muitas iestādes vietā atbilstošajās ailēs.

Minētā profila 5.1.1.apakšpunkta devītajā ievilkumā noteikto risku pieteicējs arī identificēja un novērtēja, bet atzina to par nebūtisku, jo preces pēc izvešanas no muitas noliktavas Latvijā nav šķērsojušas trešās valsts teritoriju, tranzīta deklarācijās norādītie (rokrakstā un drukā) muitas nodrošinājumi sakrita ar kravai uzliktiem muitas nodrošinājumiem, kā arī reāli braucošo automašīnu valsts reģistrācijas numuri deklarācijas izdrukās bija rokrakstā norādīti.

Konkrētajā gadījumā preču pārkraušana bija nepārprotami notikusi, jo krava atradās citās automašīnās, kas atšķīrās no sākotnēji deklarētajām automašīnām. Acīmredzams fakts nav uzskatāms par „iespējamu izkraušanu vai pārkraušanu", jo preču pārkraušana (gan saskaņā ar pavaddokumentiem, gan pēc pārvadātāja paskaidrojumiem) nepārprotami ir notikusi, par ko ir rokrakstā izdarītas atzīmes pavaddokumentos. To, ka pārvadātājs nepilnīgi ir aizpildījis pavaddokumentus, neizdarot atzīmi par preču pārkraušanu tranzīta deklarācijas izdrukā, liecina tikai par viņa pieļauto nebūtisku trūkumu dokumentu noformēšanā, jo minētā tranzīta deklarācijas aile saskaņā ar tiesisko regulējumu nav uzskatāma par obligāti aizpildāmu aili, un attiecīgi pieteicējs nevarēja uzlikt personai to par obligātu darbību muitas kontroles laikā.

Pieteicējs attiecīgo situāciju vērtēja kā vienu no ikdienā sastopamiem pārvadājuma laikā notikušiem starpgadījumiem, kas neatšķiras no citiem līdzīgiem gadījumiem, kad preces tiek izlaistas no valsts ar tranzīta termiņa nokavējumiem un pārkraušanas fakta norādi pavaddokumentos. Tiesa nav pārliecinājusies, pieprasot no VID Muitas pārvaldes statistiku par līdzīgu situāciju pastāvēšanas biežumu un nav pārliecinājusies par turpmāko muitas dienesta rīcību analoģiskos gadījumos. Minētā statistika pierādītu to, ka nevienā no līdzīgajiem gadījumiem nav uzsākta administratīvā lietvedība un lielākoties nav veikta padziļināta muitas kontrole vai padziļināta tranzīta vēstures izpēte.

[7.15] Tas, ka tranzīta pavaddokumentos nav atrodamas nekādas pazīmes par to, ka preču pārkraušana ir notikusi muitas dienestu uzraudzībā vai pārvadātājam ir tikusi dota atļauja veikt pārkraušanu bez kontroles, nevar kalpot par pierādījumu, ka tāda kontrole notika bez muitas uzraudzības, jo iestāde pretējo nav pierādījusi un tiesa nevarēja šo faktu uzskatīt ,,*a priori*" par pierādījumu administratīvajā lietā.

[7.16] Nav skaidrs no kādām tiesību normām tiesa secināja, ka par līdzekli, ar kuru pārbauda, vai nav notikusi kravas pārkraušana, ir atzīstama tieši padziļinātā kontrole. Tiesa nav norādījusi jēdziena ,,padziļināta muitas kontrole" definīciju, kā arī nav norādījusi, kur tāda definīcija ir atrodama. Nav skaidrs, kāpēc pieteicēja rīcība, intervējot pārvadātāju pārstāvjus par pārkraušanas termiņa nokavējumu un maršruta maiņu, nav uzskatāma par padziļināto muitas kontroli.

[7.17] Pieteicējs nav apgalvojis, ka muitas nodrošinājuma esamība kalpo par pamatu padziļinātas pavaddokumentu pārbaudes neveikšanai un riska faktoru nevērtēšanai.

Lietas materiālos nav neviena pierādījuma, kas liecinātu par to, ka pavaddokumentos norādītie muitas nodrošinājumi būtu uzrādīti ar citu automašīnu. Gan automašīnu, gan muitas nodrošinājumu numuri tika ierakstīti tranzīta deklarāciju izdrukās no pārvadātāja puses rokrakstā, kas liecina par to, ka attiecīgie numuri atbilst viens otram pēc preču pārkraušanas no sākotnējiem (muitas noliktavas izbraukušajām automašīnām, kas tranzīta deklarācijas izdrukās norādītas drukātā veidā). Muitas amatpersona 7.darba vietā bija veikusi automašīnu valsts reģistrācijas numuru un muitas nodrošinājumu (plombu) salīdzināšanu ar pavaddokumentos norādītajiem, par ko ir izdarītas atzīmes kontroles talonos.

[7.18] Tranzīta deklarācijas izdrukā MRN 12LV0021011FB7D68, kura tika pieteicējam iesniegta muitas kontrolei un kuras kopija ir atrodama lietas materiālos 18.ailē rokrakstā, ir norādīta automašīna ar reģistrācijas numuru X951EX/MM0689[60]. Iespējams, ka pieteicējam 2012.gada 27.jūlijā iesniegtajā tranzīta deklarācijas izdrukā MRN 12LV0021011FB7D68 nebija norādīts muitas nodrošinājuma numurs, bet darba pienākumus 7.darba vietā veicošā muitas amatpersona pārbaudīja muitas nodrošinājuma esamību uz automašīnas piekabes, par ko izdarīja atzīmi kontroles talonā.

[7.19] Tiesa neizvērtēja Komisijas, kura pieņēma Lēmumu, piešķirto pilnvaru robežas.

Komisija rīkojas uz finanšu ministra rīkojuma pamata par Komisijas izveidošanu, ar kuru Komisijai nav piešķirtas pilnvaras pieņemt lēmumus finanšu ministra vārdā.

No likuma „Par Valsts ieņēmumu dienestu" 1.panta, Ministru kabineta 2003.gada 29.aprīļa noteikumu Nr.239 „Finanšu ministrijas nolikums" 3.punkta un 24.3.apakšpunkta, Administratīvā procesa likuma 1.panta otrās daļas un 81.panta pirmās daļas, un minēto noteikumu 17.punkta, 9.1.apakšpunkta un 9.8.apakšpunkta pieteicējs secina, ka Finanšu ministrijas izveidotā Komisija varēja sniegt atzinumu par Sākotnējo lēmumu, bet Lēmumu Finanšu ministrijas vārdā bija tiesīgs pieņemt tikai finanšu ministrs vai tā pilnvarota persona. Lietas materiālos nav pierādījumu par tāda pilnvarojuma esamību Komisijai.

[7.20] Ne Finanšu ministrija, ne tiesa nav vērtējusi kravām uzlikto muitasnodrošinājumu izcelsmi. Līdz brīdim, kamēr nav pierādīts, ka kravās, kurām bija uzlikti muitas nodrošinājumi, nebija preču, uzskatāms, ka preces automašīnu kravas nodalījumos atradās, jo par to liecina attiecīgu atbildīgo personu uzliktie muitas nodrošinājumi.

Ņemot vērā minētos argumentus, kamēr nav nepārprotami pierādīts, ka attiecīgās kravas automašīnas no Latvijas Republikas izbrauca bez kravas, iestāde nevar apgalvot, ka valstij varēja rasties būtisks mantisks zaudējums vai kaitējums.

Latvijas Republikas teritorijā palikušajām precēm iestāde neatrada preču atrašanās (pārdošanas) vietu un līdz ar to nav ieguvusi pārliecinošu pierādījumu par šo preču izvešanu vai neizvešanu no Latvijas Republikas. Iestāde nav pārbaudījusi (nav ieguvusi informāciju no Krievijas preču saņēmējiem) informāciju par preču saņemšanu galapunktā, kas dotu nenoliedzamu skaidrību par preču galīgo atrašanās vietu.

SIA „Tranzīta terminmāls" nodokļus par disciplinārlietā norādītajām precēm ir nomaksājusi (novēršot kaitīgās sekas, kuras tā arī nebija iestājušās). Tātad pieteicēja subjektīvā attieksme pret savu pienākumu pildīšanu un iestājušās sekas nav kvalificējama kā rupja neuzmanība atbilstoši Disciplināratbildības likuma 5.panta piektās daļas nosacījumiem, bet kvalificējama kā viegla neuzmanība, jo disciplinārlietas materiālos iestāde ir savākusi informāciju tikai par to, ka pieteicējs, veicot muitas kontroli 2012.gada 27.jūlijā attiecīgajiem transportlīdzekļiem, nav paredzējis savas rīcības nelabvēlīgo seku iestāšanās iespēju un nav vēlējies šādu seku iestāšanos, kas atbilstoši Disciplināratbildības likuma 15.panta sestajai daļai ir atzīstams par izdarītu aiz vieglas neuzmanības.

[7.21] Ne iestāde, ne tiesa nav analizējusi citu soda veidu piemērošanas iespēju.

[8] Administratīvajā apgabaltiesā saņemts atbildētājas paskaidrojums, kurā norādīts, ka pieteikumu pilnībā neatzīst.

Paskaidrojumā norādīts turpmāk minētais.

[8.1] VID Muitas pārvaldes 2012.gada 8.augusta pieprasījumu Nr.27.2.1/62242 „Par informācijas sniegšanu" ir parakstījusi kompetentā muitas iestādes amatpersona. Pieprasījumā ir norādīts, ka informācija ir nepieciešama, lai pārbaudītu iespējamos pārkāpumus muitas jomā. Krievijas Federācijas muitas dienests ar 2012.gada 26.septembra vēstuli Nr.07-148/7769 un 2012.gada 15.oktobra vēstuli Nr.07-148/8313 sniedza lūgto informāciju, neiebilstot tās turpmākai izmantošanai. Atbildētāja ar paskaidrojumu tiesai nosūta dokumentu tulkojumus, kuri lietā ir krievu valodā.

[8.2] Gadījumā, ja SIA „Tranzīta Terminmāls" veiks vai ir veicis nodokļu maksājumus, tāpat ir uzskatāms, ka pieteicējs ar savu nekvalitatīvo amata pienākumu pildīšanu ir nodarījis būtisku mantisku zaudējumu atbilstoši Disciplināratbildības likuma 15.panta sestajai daļai.

[8.3] Ņemot vērā Tehnoloģijas 23.13.1.apakšpunktu, muitas kontroles punkta 6.darba vietā strādājošai muitas amatpersonai nav paredzētas tiesības lemt par administratīvās lietas uzsākšanu un izvērtēt pārvadātāja paskaidrojumus, bet ir pienākums pārkāpuma gadījumā informēt muitas maiņas vadītāju.

[8.4] Tas, ka nodrošinājumi atbilda tranzīta deklarācijas izdrukās norādītajiem, nenozīmē, ka pieteicējam saskaņā ar amata aprakstu nebija jāvērtē iesniegto tranzīta pavaddokumentu atbilstība normatīvajiem aktiem.

[8.5] Normatīvie akti atļauj pārvadātājam mainīt galamērķa muitas iestādi, bet muitas amatpersonai, saņemot tranzīta pavaddokumentu, kurā ir norādīta cita galamērķa iestāde, ir jākonstatē, ka ir riski.

[8.6] Ievērojot Tehnoloģijas 23.13.apakšpunktu, tostarp 23.13.1.apakšpunktu, pieteicējam, konstatējot nepilnības iesniegtajos tranzīta pavaddokumentos, bija jāinformē par konstatētajiem pārkāpumiem muitas maiņas vadītājs un jānovirza kravas automašīnas papildus kontroļu veikšanai.

[8.7] Saskaņā ar likuma „Par Valsts ieņēmumu dienestu" 28.panta trešo daļu tieši Komisijas lēmumu ir tiesības pārsūdzēt tiesā.

[9] Apgabaltiesa atbilstoši Administratīvā procesa likuma 304.panta pirmajai daļai administratīvo lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[10] Rakstveida procesā pārbaudījusi lietas materiālus un novērtējusi lietā esošos pierādījumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pieteicēja apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums ir noraidāms.

[11] Apgabaltiesa konstatē, ka pieteicējs ar Lēmumu ir saukts pie disciplināratbildības par Disciplināratbildības likuma 36.panta otrajā daļā paredzēto disciplinārpārkāpumu un viņam ir piemērots sods – atbrīvošana no amata.

Disciplināratbildības likuma 36.panta otrā daļa noteic, ka par amata pienākumu, konkrēta rīkojuma vai uzdevuma nepamatotu nepildīšanu vai novēlotu, nolaidīgu vai nekvalitatīvu pildīšanu, tajā skaitā tiesību aktiem neatbilstošu rīcību ar finanšu līdzekļiem, ja tā dēļ valstij vai personai nodarīts būtisks mantisks zaudējums vai valsts interesēm būtisks kaitējums, vai personai būtisks personisks kaitējums, samazina mēnešalgu uz laiku no trim mēnešiem līdz vienam gadam, ieturot līdz 20 procentiem no mēnešalgas, pazemina amatā uz laiku līdz trim gadiem, atbrīvo no amata vai atbrīvo no amata bez tiesībām vienu gadu pretendēt uz amatu valsts pārvaldē.

No minētajām normām secināms, ka viena no minētā disciplinārpārkāpuma kvalificējošām pazīmēm ir būtiska kaitējuma nodarīšana valsts interesēm. Līdz ar to 36.panta otrajā daļā paredzētā pārkāpuma konstatēšanai nav nepieciešama gan būtiska mantiskā zaudējuma, gan būtiska kaitējuma esība. Pietiek konstatēt vismaz vienu no tiem (*sk. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2014.gada 2.aprīļa spriedumu lietā Nr.SKA-245 13.punktu*).

No Lēmuma pamatojuma izriet, ka pieteicēja darbībās konstatētas šādas minētajā tiesību normā paredzētā disciplinārpārkāpuma pazīmes:

1) pieteicējs nepamatoti nepildīja amata pienākumus;

2) tā dēļ valstij nodarīts būtisks mantisks zaudējums un būtisks kaitējums valsts interesēm.

[12] Iestāde uzskata, ka amata pienākumu nepildīšana izpaudās tādējādi, ka pieteicējs ir nepienācīgi izvērtējis pārbaudei iesniegtos tranzīta procedūras pavaddokumentus un nav konstatējis riska faktorus, un atbilstoši tiem nav novirzījis muitas kontrolei uzrādītās kravas fizisko kontroļu veikšanai, kā arī nav konstatējis, ka muitas procedūras termiņš ir pārkāpts un nav ziņojis par to muitas maiņas vadītājam.

[13] Administratīvā apgabaltiesa konstatē, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs, tādēļ Administratīvā apgabaltiesa saskaņā ar APL 307.panta ceturto daļu pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā konstatētajiem faktiem un motivācijai, to neatkārtojot.

Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa pareizi konstatējusi uz lietu attiecināmos faktiskos apstākļus, tādēļ pievienojas tiem, tos neatkārtojot (sk. pirmās instances tiesas sprieduma 8.punktu).

[14] Par apelācijas sūdzībā izteiktajiem apsvērumiem apgabaltiesa papildus norāda turpmāk minēto.

[14.1] Nepamatots ir pieteicēja apgalvojums par to, ka preces Krievijas Federācijā no Latvijas Republikas tomēr tika ievestas. Krievijas Federācijas muitas dienests ar 2012.gada 6.septembra vēstuli Nr.07-148/7213 apliecināja, ka laika periodā no 2012.gada 21.jūlija līdz 2012.gada 10.augustam automašīnas ar reģistrācijas Nr./TL numurs/ nav iebraukušas ar kravu Krievijas Federācijā. Vienlaikus apgabaltiesa norāda, ka automašīna /numurs/ no Terehovas robežkontroles punkta ir izbraukusi 2012.gada 27.jūlijā aptuveni 11:25, bet Krievijas Federācijā automašīna ir nosvērta 2012.gada 27.jūlijā aptuveni 12:30, automašīna /TL numurs/ no Terehovas robežkontroles punkta ir izbraukusi aptuveni 14:26, bet Krievijas Federācijā automašīna ir nosvērta aptuveni 15:32, bet automašīna /TL numurs/ no Terehovas robežkontroles punkta ir izbraukusi aptuveni 11:43, bet Krievijas Federācijā automašīna ir nosvērta aptuveni 12:48. Ņemot vērā laika starpību ar Krievijas Federāciju, automašīnas no Latvijas Republikas robežkontroles punkta līdz Krievijas Federācijas Robežkontroles punktam ceļā pavadīja aptuveni piecas minūtes. Apgabaltiesa uzskata, ka minētajā laika periodā nav iespējama kravas izkraušana. Tāpat no minētā paziņojuma izriet, ka laika periodā no 2012.gada 21.jūlija līdz 2012.gada 10.augustam tranzīta procedūras ar transportlīdzekļiem /TL numurs/ un /TL numurs/ nav tikušas reģistrētas.

No Krievijas Federācijas 2012.gada 15.oktobra paziņojuma izriet, ka transportlīdzekļi /TL numurs/ un /TL numurs/ 2012.gada 27.jūlijā, iebraucot Krievijas Federācijā caur muitas kontrolpunktu „Burački", bijuši bez kravas.

No Krievijas Federācijas muitas dienesta svaru termināla datu bāzes izdrukām izriet, ka strīdus transportlīdzekļu svars, 2012.gada 27.jūlijā iebraucot Krievijā, bija faktiski atbilstošs to pašmasai.

Apgabaltiesa uzskata, ka minētie pierādījumi ir pietiekami, lai pārliecinoši konstatētu, ka strīdus transportlīdzekļi 2012.gada 27.jūlijā no Terehovas MKP uz Krievijas Federāciju izbrauca bez kravas.

[14.2] Lēmumā pamatoti secināts, ka pieteicējs ar savu rīcību ir nodarījis būtisku mantisku zaudējumu valstij.

Disciplināratbildības likuma 15.panta pirmā daļa noteic, ka par būtisku mantisku zaudējumu uzskatāms disciplinārpārkāpuma rezultātā radīts mantisks zaudējums, kura apmērs disciplinārpārkāpuma izdarīšanas dienā pārsniedz piecas minimālās mēneša darba algas.

Saskaņā ar VID Muitas pārvaldes Muitas tarifu un maksājumu piemērošanas daļas 2013.gada 4.janvāra vēstuli Nr.27.6.2/25 kopējā muitas administrēto maksājumu summa par MRN 12LV00021011FE5C88, MRN 12LV00021011FE5F50, MRN 12LV00021011FE5E43, MRN 12LV00021011FB7D68 noformētajām precēm ir Ls 121 424,23. Tātad minētā summa disciplinārpārkāpuma izdarīšanas dienā pārsniedza piecas minimālās mēneša darba algas.

Saskaņā ar VID 2013.gada 16.janvāra lēmumu Nr.27.16.2/L-1435 (*lietas I sējuma 220.lapa*) , 2013.gada 16.janvāra lēmumu Nr.27.16.2/L-1430 (*lietas I sējuma 225.lapa*), 2013.gada 16.janvāra lēmumu Nr.27.16.2/L-1427 (*lietas I sējuma 230.lapa*) kravu pārvadātājam SIA „Tranzīta Terminmāls" noteikts veikt nodokļu maksājumus.

Pieteicējs apelācijas sūdzībā ir norādījis, ka lietas materiālos ir pierādījums, ka principāls SIA „Tranzīta terminmāls" ir iemaksājis valsts budžetā visus muitas nodokļus par MRN 12LV00021011FE5E43, 12LV00021011FE5C88, 12LV00021011FB7D68 un MRN 12LV00021011FE5F50 deklarētajām precēm, tādējādi mantisks zaudējums valsts un ES budžetam nav nodarīts.

Apgabaltiesa norāda, ja SIA „Tranzīta Terminmāls" ir veicis nodokļu maksājumus, tāpat ir uzskatāms, ka pieteicējs ar savu nepienācīgo amata pienākumu pildīšanu ir nodarījis būtisku mantisku zaudējumu valstij, jo Disciplināratbildības likuma 15.panta sestā daļa noteic, ka par būtisku mantisku zaudējumu valstij uzskatāms arī tāds zaudējums vai kaitējums, kurš atbilst šā panta pirmās, otrās, trešās, ceturtās vai piektās daļas prasībām un kurš ierēdņa disciplinārpārkāpuma rezultātā varēja rasties, bet nav radies no viņa gribas neatkarīgu iemeslu dēļ.

[14.3] Apgabaltiesa nepiekrīt pieteicēja argumentam, ka viņam nebija pienākums ziņot muitas maiņas vadītājam, ka kravas

automašīnas ar reģistrācijas Nr./TL numurs/, /TL numurs/, /TL numurs/ir pārkāpušas muitas tranzīta termiņu, kas saskaņā ar LAPK 201.^{10}pantu ir uzskatāms par administratīvo pārkāpumu.

Saskaņā ar 2011.gada 1.decembrī apstiprināto VID Muitas pārvaldes Latgales Muitas kontroles punktu daļas Terehovas Muitas kontroles punkta Darba tehnoloģijas 23.13.1.apakšpunktu, ja 6.darba vietā strādājoša muitas amatpersona konstatē pārkāpumu, tai ir jārīkojas saskaņā ar šīs tehnoloģijas 21.3.apakšpunktu, kas nosaka pienākumu informēt muitas maiņas vadītāju, kura kompetencē ir izlemt par administratīvās lietvedības uzsākšanu pēc būtības. Muitas kontroles punkta 6.darba vietā strādājošai muitas amatpersonai nav paredzētas tiesības lemt par administratīvās lietas uzsākšanu un izvērtēt pārvadātāja paskaidrojumus, bet ir pienākums pārkāpuma gadījumā informēt muitas maiņas vadītāju.

[14.4] Apgabaltiesa ir izvērtējusi pieteicēja apelācijas sūdzībā norādīto, ka kravas automašīnas ar reģistrācijas Nr./TL numurs/^{0} nodrošinājumi atbilda tranzīta deklarācijas izdrukās norādītajiem nodrošinājumiem. Apgabaltiesa uzskata, ka tas, ka nodrošinājumi atbilda tranzīta deklarācijas izdrukās norādītajiem nenozīmē, ka pieteicējam saskaņā ar amata aprakstu nebija jāvērtē iesniegto tranzīta pavaddokumentu atbilstība normatīvajiem aktiem.

[14.5] Pieteicējs apelācijas sūdzībā ir norādījis, ka konkrētajā gadījumā preču pārkraušana bija nepārprotami notikusi un viņam par to nav bijušas šaubu, jo krava atradās citos transporta līdzekļos, kas atšķīrās no sākotnēji deklarētajiem transportlīdzekļiem.

Regulas (EEK) Nr.2454/93 360.panta pirmā daļa noteic, ka pārvadātājam jāveic vajadzīgie ieraksti tranzīta pavaddokumentos – tranzīta/drošības pavaddokumentos un tie kopā ar sūtījumu jāuzrāda tās dalībvalsts muitas dienestiem, kuras teritorijā atrodas transportlīdzeklis: a) ja ir mainīts noteiktais maršruts un piemēro 355.panta 2.punkta noteikumus; b) ja pārvadājuma laikā ir bojātas plombas ar pārvadātāju nesaistītu iemeslu dēļ; c) ja preces pārkrauj citā transportlīdzeklī, katru šādu pārkraušanu veic muitas dienestu uzraudzībā, kas tomēr var ļaut veikt pārkraušanu bez uzraudzības.

Tātad regulas citētā norma paredz, ka pārvadātājam obligāti jāaizpilda tranzīta pavaddokumenta 55.aile, ja ir veikta preces pārkraušana citā kravas automašīnā. Ja šī aile nav aizpildīta, ir konstatējams Terehovas MKP Vadības profila 5.sadaļā „MKP pastāvošie ārējie riski un kontrole" kravas transportlīdzekļiem norādītie riski (konkrētajā gadījumā - 5.1.1.apakšpunktā noteiktie riski - iespējama izkraušana vai pārkraušana trešajā valstī pirms preču nogādes saņēmējam un nepilnīgi vai neprecīzi aizpildīti dokumenti). Kā izriet no lietas materiāliem, tranzīta/drošības dokumentu 55.ailē konkrētajā gadījumā nekas netika norādīts. Līdz ar to pārvadātājs nebija ievērojis regulā noteiktās prasības un pieteicējam konkrētajā gadījumā bija jākonstatē kravas transportlīdzekļiem norādītie riski, proti, iespējama izkraušana vai pārkraušana trešajā valstī pirms preču nogādes saņēmējam un nepilnīgi vai neprecīzi aizpildīti dokumenti.

[15.6] Apgabaltiesa piekrīt pieteicēja apelācijas sūdzībā norādītajam, ka normatīvie akti atļauj pārvadātājam mainīt galamērķa muitas iestādi. Tomēr apgabaltiesa uzskata, ka muitas amatpersonai, saņemot tranzīta pavaddokumentu, kurā ir norādīta cita galamērķa iestāde (šajā gadījumā Igaunijas muitas kontroles punkts), ir jākonstatē, ka ir iestājies Terehovas MKP vadības profila 5.sadaļā "MKP pastāvošie ārējie riski un kontrole" norādītie riski (šajā gadījumā - 5.1.1.apakšpunktā noteiktais nepilnīgi vai neprecīzi aizpildīti dokumenti).

Saskaņā ar Tehnoloģijas 23.13.apakšpunktu gadījumos, ja 6.darba vietā strādājošas muitas amatpersonas identificē muitas noteikumu pārkāpumu riskus vai konstatē, ka uz kādiem no pārbaudes objektiem ir attiecināmi atsevišķi noteikti darba uzdevumi, vai arī - ja ir saņemta operatīvā informācija par iespējamiem muitas noteikumu pārkāpumiem, transportlīdzekļi tiek novirzīti uz attiecīgo kontroļu veikšanai paredzētajām darba vietām, ievērojot 6.darba vietas aprakstā noteiktās darbības. Kontroltaloni, preču pavaddokumenti, transportlīdzekļu un personu dokumenti MMV un kontroļu veikšanas darba vietās strādājošajām muitas amatpersonām tiek nodoti personīgi. Kontroles veic un to rezultātus reģistrē, kā arī atzīmes par kontroļu pabeigšanu kontroltalonos izdara attiecīgo kontroļu veikšanai paredzētajās darba vietās strādājošās muitas amatpersonas saskaņā ar savos darba vietu aprakstos un šīs tehnoloģijas 21.2.1. - 21.2.3.punktos noteikto), 23.13.1.apakšpunkts paredz, ja pārbaužu rezultātā tiek konstatētas deklarējamas preces, deklarējama skaidra nauda vai citi pārkāpumi, kontroles veikušās muitas amatpersonas rīkojas saskaņā ar šīs tehnoloģijas 21.3.punktā noteikto".

Tādējādi pieteicējam, konstatējot nepilnības iesniegtajos tranzīta pavaddokumentos, bija jāinformē par konstatētajiem pārkāpumiem muitas maiņas vadītājs un jānovirza kravas mašīnas papildus kontroļu veikšanai.

[14.7] Pieteicējs ir norādījis, ka Finanšu ministrijas disciplinārlietas izmeklēšanas komisija bez pilnvarojuma parakstījusi lēmumu disciplinārlietā.

Saskaņā ar likuma „Par Valsts ieņēmumu dienestu" 28.panta trešo daļu Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora lēmumu par disciplinārsoda piemērošanu ierēdnis var apstrīdēt finanšu ministra izveidotajā disciplinārlietu izskatīšanas komisijā viena mēneša laikā no lēmuma spēkā stāšanās dienas. Komisijas lēmumu, kas pieņemts attiecībā uz lēmumu par disciplinārsoda piemērošanu, ierēdnis var pārsūdzēt tiesā Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā.

Kā izriet no lietas materiāliem, finanšu ministrs ar 2013.gada 11.marta rīkojumu Nr.103 „Par disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas izveidošanu" izveidoja komisiju disciplinārlietas izmeklēšanai. Saskaņā ar likuma „Par Valsts ieņēmumu dienestu" 28.panta trešo daļu tieši komisijas lēmumu ir tiesības pārsūdzēt tiesā.

Ņemot vērā norādīto, nav pamatots pieteicēja arguments, ka Finanšu ministrijas disciplinārlietas izmeklēšanas komisija bez pilnvarojuma parakstījusi lēmumu disciplinārlietā.

[14.8] Pieteicējs apelācijas sūdzībā ir norādījis, ka atbilstoši Regulas (EEK) Nr.2454/93 361.panta 2.punkta prasībām, ja preces uzrāda galamērķa muitas iestādē pēc nosūtītāja muitas iestādes noteiktā termiņa beigām un ja termiņš nav ievērots tādu apstākļu dēļ, ko pienācīgi paskaidro galamērķa muitas iestādei un ko nevar piedēvēt pārvadātājam vai principālam, tad uzskata, ka pēdējais ir iekļāvies paredzētajā termiņā.Attiecīgajos gadījumos administratīvo pārkāpumu pazīmes nevarēja būt konstatētas, jo pārvadātāju pārstāvji - autovadītāji pieteicējam kā galamērķa muitas iestādes amatpersonai, pienācīgi paskaidroja kravas automašīnu ar

reģistrācijas numuriem /TL numurs/ termiņu neievērošanas apstākļus, līdz ar to termiņš - 2012.gada 27.jūlijs - uzskatāms par tādu, ar kuru pārvadātāji atbilstoši Regulas (EEK) Nr.2454/93 361.panta 2.punkta prasībām ir iekļāvušies paredzētajā termiņā.

Pieteicējs arī norāda, ka lietā nav iegūti nekādi pierādījumi tam, ka principāls (konkrētajā gadījumā pārvadātājs) ir pārkāpis muitas procedūras termiņu neattaisnojošu iemeslu dēļ. Tostarp pieteicējs nevienā no saviem paskaidrojumiem nav norādījis, kādus nokavējuma iemeslus pieteicējam ir skaidrojuši pārvadātāju pārstāvji, jo pieteicējs to uz disciplinārlietas izskatīšanas laiku neatcerējās. Tādējādi konkrētajā gadījumā ņemams vērā princips „*in dubio pro civis*" (visas šaubas jātulko par labu indivīdam).

Izvērtējot pieteicēja argumentus, apgabaltiesa norāda, ka tas, ka pieteicējs nav norādījis nevienā paskaidrojumā un neatceras, kādus nokavējuma iemeslus pieteicējam ir skaidrojuši pārvadātāju pārstāvji, tikai pastiprina apgabaltiesas šaubas par to, ka pieteicējs vispār ir skaidrojis kravas automašīnu ar reģistrācijas numuriem /TL numurs/ termiņu neievērošanas apstākļus. Turklāt apgabaltiesa no lietas materiāliem konstatē, ka pieteicējs ir sniedzis iestādē paskaidrojumu jau 2012.gada 20.augustā.

[14.9] Apgabaltiesa nepiekrīt pieteicēja apelācijas sūdzībā norādītajam, ka ne iestāde, ne pirmās instances tiesa nav vērtējusi citu soda veidu piemērošanas iespēju. No Lēmuma ir konstatējams, ka Komisija ir vērtējusi citu soda veidu piemērošanas iespēju, par ko liecina, ka tā ir uzskatījusi, ka ar vieglāku sodu tiktu negatīvi ietekmēta kopējā darba disciplīna, jo tiktu radīts priekšstats, ka noteiktās normas nav būtiskas, un tas savukārt var veicināt atbildības sajūtas mazināšanos pret iestādi un ierēdnim noteiktajiem pienākumiem kopumā. Lēmumā arī ir norādīts, ka /pers. A/ ieņem vecākā muitas uzrauga amatu, kas ir viens no zemākajiem amatiem muitas dienestā. Pienākuma apjoma un sarežģītības atšķirības lielā mērā starp vecākā muitas uzrauga un uzrauga pienākumiem nav būtiskas, un abi amati ir zemākā līmeņa muitas dienesta amati, tāpēc, piemērojot disciplinārsodu – pazemināšana amatā, netiks sasniegts disciplinārsoda sodošais un audzinošais mērķis.

Apgabaltiesa uzskata Komisijas norādīto pamatojumu Lēmumā par pareizu.

Arī pirmās instances tiesa ir atzinusi, ka VID izdarītie lietderības apsvērumi atzīstami par pareiziem un pamatotiem, proti, pirmās instances tiesa ir atzinusi, ka iestāde nonākusi pie pamatota secinājuma, ka pieteicējam nav iespējams piemērot citu, vieglāku sodu, kā tikai atbrīvošanu no amata, jo citi soda veidi nevar garantēt soda mērķa sasniegšanu – pieteicēja un citu amatpersonu atturēšanu no pārkāpumu izdarīšanas.

[14.10] Tāpat apgabaltiesa uzskata par pamatotu Komisijas secinājumu, ka pieteicējs pārkāpumu ir izdarījis aiz rupjas neuzmanības. Par rupju neuzmanību liecina tas, ka /pers. A/, zinot, ka pārsniegts tranzīta termiņš (bez pārvadātāja paskaidrojuma par termiņa neievērošanas attaisnojošiem iemesliem) un dati NCTS sistēmā par transportlīdzekļu valsts numuriem nesakrīt ar pavaddokumentos norādīto un faktiski uzrādīto (veikta kravas pārkraušana, nepilnīgi aizpildīti dokumenti), nenovirzīja transportlīdzekļus fizisko kontroļu veikšanai, neinformēja muitas maiņas vadītāju par minētajiem pārkāpumiem, tādējādi apzinājās savas rīcības nelabvēlīgo seku iestāšanās iespēju, t.i., zinot savus amata pienākumus, apzinājās, ka jānovirza transportlīdzekļus fizisko kontroļu veikšanai, bet vieglprātīgi paļāvās, ka nelabvēlīgās sekas neiestāsies, t.i., vieglprātīgi paļāvās, ka kravas automašīnās ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ ir preces atbilstoši noformētajai tranzīta procedūrai.

[14.11] Apgabaltiesa ir izvērtējusi, apelācijas sūdzībā norādīto argumentu, ka secinājumu par to, ka minēto automašīnu kravās muitas kontrolē 2012.gada 27.jūlijā nebija deklarētu preču, tiesa izdarīja no latviešu valodā netulkotiem dokumentiem, kas saņemti, pamatojoties uz VID Muitas pārvaldes direktora vietnieces /pers. B/ 2012.gada 8.augusta vēstuli Nr.27.2.1/62242 par informācijas pieprasīšanu no Krievijas Federācijas muitas dienesta. Šādu pieprasījumu saskaņā ar Latvijas Republikas valdības un Krievijas Federācijas valdības līgumu par sadarbību un savstarpējo palīdzību muitas lietās ietvaros ir tiesīgas veikt personas, kuras norādītas līguma pielikumā. VID Muitas pārvaldes direktora vietniece /pers. B/ nav iekļauta minētā līguma pielikumā.

Apgabaltiesa konstatē, ka VID Muitas pārvaldes 2012.gada 8.augusta pieprasījumu Nr.27.2.1/62242 „Par informācijas sniegšanu" ir parakstījusi Muitas pārvaldes direktora vietniece, kas ir kompetentā muitas iestādes amatpersona. Pieprasījumā ir norādīts, ka informācija ir nepieciešama, lai pārbaudītu iespējamos pārkāpumus muitas jomā. Krievijas Federācijas muitas dienests ar 2012.gada 26.septembra vēstuli Nr.07-148/7769 un 2012.gada 15.oktobra vēstuli Nr.07-148/8313 ir sniedzis lūgto informāciju, neiebilstot tās turpmākai izmantošanai. Apgabaltiesa nekonstatē, ka likumā „Par Latvijas Republikas valdības un Krievijas Federācijas valdības līgumu par sadarbību un savstarpējo palīdzību muitas lietās" ir atsauce uz atsevišķu pielikumu vai ka līgumam ir pievienots pielikums. Tāpat apgabaltiesa nekonstatē, ka iestāde nav ievērojusi likuma „Par Latvijas Republikas valdības un Krievijas Federācijas valdības līgumu par sadarbību un savstarpējo palīdzību muitas lietās" prasības. Tāpat Finanšu ministrija ir iesniegusi dokumentu tulkojumus latviešu valodā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

noraidīt /pers. A/ pieteikumu par Finanšu ministrijas disciplinārlietas izmeklēšanas komisijas 2013.gada 5.jūlija lēmuma Nr.12-34/88 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente	S.Kanenberga
Tiesneses	Dz.Amerika
	I.Meldere